

Súd: Správny súd v Košiciach
Spisová značka: PO-4Sa/38/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8020200733
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 12. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. LL.M. Jana Fandáková
ECLI: ECLI:SK:SpSKE:2023:8020200733.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Správny súd v Košiciach, sudkyňou Mgr. Janou Fandákovou, LL.M., v právnej veci žalobcu: A. B. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. XXX, zastúpeného spoločnosťou: ADVOKÁTSKA KANCELÁRIA JUDr. Peter Szárszoi, s.r.o., Štefánikova 8, Michalovce, v mene ktorej koná advokát a konateľ JUDr. Peter Szárszoi, PhD., proti žalovanému: Okresný úrad Prešov, odbor opravných prostriedkov, Námestie mieru 3, Prešov, za účasti ďalšieho účastníka konania: Okresná prokuratúra Humenné, Štefánikova 1900/69, Humenné, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. OU-PO-OOP1-2020/044121/SMM zo dňa 4. septembra 2020, takto

rozhodol:

- I. Z a m i e t a žalobu.
- II. Žalovanému n e p r i z n á v a voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania.
- III. Ďalšiemu účastníkovi konania n e p r i z n á v a voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania

o d ô v o d n e n i e :

I.
Priebeh administratívneho konania

1. Na základe podania oznámenia E. F., nar. XX. XXXXXXXXXXXX XXXX, trvale bytom C. XX, G. (ďalej len „poškodený“), zo dňa 12.12.2018, sa podľa § 59 ods. 3 zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení platnom a účinnom v čase spáchania skutku (ďalej len „zákon o priestupkoch“) začalo objasňovanie priestupku proti občianskemu spolunažívaniu a to Obvodným oddelením Policajného zboru Humenné pod Č. p. ORPZ-HE-OPP3-1103/2018-P.

2. Rozkazom o uložení sankcie za priestupok Okresného úradu Humenné, odbor všeobecnej vnútornej správy, č. OU-HE-OVVS-2019/002998-126 FR z 27.02.2019, právoplatným 29.03.2019 (ďalej aj „rozkaz o uložení sankcie“), bol žalobca A. B. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. XXX (ďalej len „žalobca“) uznaný vinným zo spáchania priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d) zákona o priestupkoch, ktorého sa dopustil drobným ublížením na zdraví a iným hrubým správaním tým, že dňa 12. decembra 2018 okolo 15:00 hod. v dome číslo XXX v obci D., okres C., fyzicky a slovne napadol E. F., mu vulgárne vynadal, že „ty tu nebudeš, zdochneš, západniarska šviňo, kokot, chuj, čurák“ a že ho viackrát udrel rukou do hlavy, čím mu spôsobil zranenie, ktoré si vyžiadalo lekárske ošetrenie s dobou liečenia a obmedzenia v obvyklom spôsobe života podľa odborného vyjadrenia znalca H. I. cca 6 dní, PN nebol. Žalobcovi bola za tento priestupok uložená podľa § 11 ods. 1 písm. b) a podľa § 49 ods. 2 zákona o priestupkoch pokuta vo výške 30 eur.

3. Proti rozkazu o uložení sankcie bol podľa § 22 ods. 1 písm. a) zákona č. 153/2001 Z.z. o prokuratúre v znení neskorších predpisov podaný protest prokurátora Okresnej prokuratúry Humenné č. Pd 61/19/7702-2 z 03.06.2019.

4. Okresný úrad Humenné, odbor všeobecnej vnútornej správy, rozhodnutím č. OU-HE-OVVS-2019/008489-2 z 11.07.2019 v plnom rozsahu vyhovel protestu prokurátora podľa § 22 ods. 1 písm. c) zákona o prokuratúre a v zmysle § 27 ods. 1 v nadväznosti na § 26 ods. 2 zákona o prokuratúre zrušil rozkaz o uložení sankcie.

5. Na základe odvolania podaného žalobcom proti rozhodnutiu Okresného úradu Humenné (ďalej aj „prvostupňový orgán“) č. OU-HE-OVVS-2019/008489-2 z 11.07.2019, žalovaný rozhodnutím č. OU-PO-OOP1-2019/043436/LUM zrušil rozhodnutie prvostupňového orgánu č. OU-HE-OVVS-2019/008489-2 z 11.07.2019 a vec mu vrátil na nové prejednanie a rozhodnutie. Ako vyplýva z odôvodnenia predmetného rozhodnutia toto rozhodnutie prvostupňového orgánu bolo zrušené z dôvodu, že žalobcovi bolo upreté jeho procesné právo vyjadriť sa k protestu prokurátora. K obsahu samotných odvolacích námietok žalobcu žalovaný konštatoval, že v tomto štádiu konania sa s nimi vysporiadal samotným zrušením rozhodnutia a vrátením veci na nové prejednanie a rozhodnutie.

6. Po vrátení veci prvostupňový orgán rozhodnutím č. OU-HE-OVVS-2020/000884-026 zo dňa 23. januára 2020 (ďalej aj „prvostupňové rozhodnutie“) v plnom rozsahu vyhovel protestu prokurátora podľa § 24 ods. 5 zákona o prokuratúre a v zmysle § 22 ods. 1 písm. a) v nadväznosti na § 24 ods. 5 zákona o prokuratúre zrušil rozhodnutie Okresného úradu, odboru všeobecnej vnútornej správy Humenné, č. OU-HE-OVVS-2019/0002998-126 FR zo dňa 27. februára 2019, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 29. marca 2019. V odôvodnení predmetného rozhodnutia sa uvádza, že prvostupňový orgán sa plne stotožnil s obsahom protestu okresného prokurátora a to, že na základe odborného vyjadrenia znalca v odbore chirurgia a traumatológia H. J. I. uvedeného na strane 30 vo vyšetrovacom spise ČVS: ORP-106/HE-HE-2019, ktoré v čase prejednávania priestupku nebol správny orgán k dispozícii, bol uvedený skutok obvineného - žalobcu voči poškodenému nesprávne právne kvalifikovaný ako priestupok a preto bolo potrebné sa skutkom žalobcu zaoberať v rámci trestného konania. Ďalej správny orgán uviedol, že s námietkami voči skutočnostiam uvedeným vo vyšetrovacom spise, ktoré žalobca uvádzal vo svojom vyjadrení sa nezaoberal s tým, že tieto námietky bude môcť žalobca uplatniť až v rámci trestného konania, nakoľko toto bolo konanie o proteste prokurátora a nie konanie vo veci samej.

7. Na podklade odvolania podaného žalobcom bolo rozhodnutím Okresného úradu Prešov, odbor opravných prostriedkov (ďalej len „žalovaný“) č. OU-PO-OOP1-2020/044121/SMM zo 04.09.2020 (ďalej len „napadnuté rozhodnutie“) zamietnuté odvolanie žalobcu a potvrdené prvostupňové rozhodnutie.

8. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia v podstatnom vyplýva, že úlohou žalovaného bolo posúdiť, či argumenty uvedené v proteste prokurátora sú spôsobilé zrušiť právoplatné rozhodnutie správneho orgánu. Žalovaný poukázal na to, že správny orgán na základe predloženej správy o výsledku objasňovania priestupku začal konanie o priestupku. V predloženej správe bola predbežná doba liečenia poškodeného pri nekomplikovanom priebehu určená do siedmych dní. Následne malo byť zabezpečené odborné lekárske vyjadrenie znalca z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie chirurgia a traumatológia. Z odôvodnenia prvého aj druhého rozhodnutia o proteste prokurátora vyplýva, že správny orgán v čase rozhodovania o skutku nemal k dispozícii odborné vyjadrenie znalca H. J. I., v ktorom znalec stanovil dobu liečenia na 10 - 14 dní. Následne bolo poškodeným preukázané a doložené do vyšetrovacieho spisu, že jeho zdravotný stav si vyžiadal dočasnú práceneschopnosť a to od 12. decembra 2018, s tým, že dočasná práceneschopnosť trvala ešte aj ku dňu 13. marca 2019. V podstatnom poukázal na to, že práve doba, pre ktorú je sťažený obvyklý spôsob života poškodeného je definičným znakom, a teda hranicou medzi priestupkom a trestným činom. Pojem ublíženie na zdraví podľa jeho názoru je pojmom právnym a preto rozhodovanie o ňom neprináleží lekárovi, ale v prípade priestupku patrí správny orgán a v prípade trestného činu orgánom činným v trestnom konaní. Odborné vyjadrenie lekára, lekárska správa či znalecký posudok sú dôkazy v priestupkovom konaní, ktoré hodnotí a právne posudzuje správny orgán. Lekár alebo znalec vo svojom odbore môže len popísať zranenia, nie je však oprávnený vyvodzovať v tomto smere akékoľvek závery. Ďalej konštatoval, že rozkazom o uložení sankcie bol žalobca uznaný za vinného zo spáchania priestupku práve s poukazom na to, že u poškodeného bola doba liečenia a obmedzenie obvyklého spôsobu života cca 6 dní. Dňa 14. februára 2019 bolo na obvodné oddelenie Policajného zboru Humenné Okresnej prokuratúry

Humenné doručené trestné oznámenie poškodeného a jeho družky pre podozrenie zo spáchania prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona. Dňa 6. marca 2019 bolo oznámenie doplnené potvrdením o dočasnej pracovnej neschopnosti poškodeného, ktorý uviedol, že následkom zranení zo dňa 12. decembra 2018 bol práceneschopný od tohto dňa a práceneschopnosť trvala ku dňu 13. marca 2019, teda viac ako 3 mesiace. Z uvedeného podľa názoru žalovaného vyplýva, že protestom prokurátora napadnutý rozkaz o uložení sankcie bol vydaný na základe informácií, ktoré správny orgán doby rozhodovania o skutku nemal k dispozícii, teda bol vydaný v rozpore so správnym poriadkom a to konkrétne s ustanovením § 3 ods. 5, podľa ktorého rozhodnutie správnych orgánov musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci, ako aj v rozpore s ustanovením § 46 správneho poriadku, podľa ktorého rozhodnutie musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, musí ho vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci a musí obsahovať predpísané náležitosti.

II.

Priebeh súdneho konania, žaloba a vyjadrenia účastníkov konania

9. V zákonom stanovenej lehote podal žalobca žalobu o preskúmanie zákonnosti napadnutého rozhodnutia žalovaného v spojení s prvostupňovým rozhodnutím, ktorou sa domáhal zrušenia napadnutého rozhodnutia žalovaného ako aj zrušenia prvostupňového rozhodnutia a priznania náhrady trov konania.

10. V podanej žalobe žalobca poukázal na existenciu dvoch rozličných odborných lekárskejších vyšetrení s rovnakým dátumom a rovnakým evidenčným číslom, ktoré boli vydané tým istým znalcom H. J. I.. Žalobca namietal, že žalovaný a ani prvostupňový orgán sa nijakým spôsobom nezaoberali ani nevysporiadali s tou skutočnosťou, že tak v rozhodnutí prvostupňového orgánu, ako ani v samotnom proteste prokurátora zo dňa 3. júna 2019 nie je ani zmienka o tom, akým spôsobom sa v spise objavilo druhé odborné vyjadrenie H. J. I. zo dňa 12. januára 2019, podľa ktorého bola určená doba liečenia a obmedzenia v obvyklom spôsobe života poškodeného cca 10 - 14 dní, prečo toto druhé odborné vyjadrenie má totožné evidenčné číslo a rovnaký dátum vydania ako odborné vyjadrenie toho istého znalca, v ktorom je doba liečenia a obmedzenie obvyklého spôsobu života u toho istého poškodeného iba cca 6 dní. Taktiež sa správne orgány nevysporiadali nijako s tým, na základe čoho bolo rozhodnuté, že z týchto dvoch uvedených odborných vyjadrení by malo byť správne práve to, v ktorom je doba liečenia a obmedzenie obvyklého spôsobu života cca 10 - 14 dní. Žalobca zároveň poukázal na to, že H. K. C., nar. XX.XX.XXXX (taktiež obvinená z totožného priestupku proti poškodenému, pozn.) navrhla, aby si správny orgán ako dôkaz zabezpečil vyjadrenie znalca H. J. I. a to ohľadom skutočnosti, či v ten istý deň vydal dva diametrálne odlišné posudky a zabezpečil ako dôkaz stanovisko o tom, kto a akým spôsobom rozhodoval na Obvodnom oddelení PZ Humenné alebo na Okresnej prokuratúre Humenné o tom, že ak sú k dispozícii dva diametrálne rozličné posudky s rovnakým dátumom a rovnakým evidenčným číslom, ktorý je ten správny. Správne orgány sa vôbec nevysporiadali s tým, ako je možné, že prvostupňový správny orgán nemal k dispozícii druhé odborné vyjadrenie H. J. I., keď je z tohto istého dňa ako prvé, ktoré mal k dispozícii a z ktorého vychádzal pri rozhodovaní.

11. Žalobca namietal, že prvostupňový správny orgán a ani žalovaný sa nezaoberali návrhmi na doplnenie dokazovania, nevysporiadali sa s jeho námietkami, nezaoberali sa zistením skutočného stavu veci a ich rozhodnutia vychádzajú z nedostatočne zisteného skutkového stavu veci.

12. Žalovaný sa k žalobe vyjadril podaním z 27.01.2021. V podstatnom poukázal na to že na základe nepopierateľnej existencie dvoch odborných vyjadrení H. J. I. v čase rozhodovania správneho orgánu o odvolaní proti rozhodnutiu, ktorým správny orgán protestu prokurátora vyhovel, žalovaný v súlade s účelom konania o proteste prokurátora posúdil, či prvostupňový správny orgán mal alebo nemal protestu prokurátora vyhovieť. Žalovaný skúmal najmä to, či protest prokurátora bol podaný oprávneným subjektom, či bol podaný v zákonom stanovenej lehote a či dôvody v ňom uvedené nevybočujú z rámca zákona. Tým bola vymedzená úloha žalovaného v odvolacom konaní o proteste prokurátora v rámci, ktorého žalovaný nebol oprávnený riešiť otázku zákonnosti rozhodnutia napadnutého protestom prokurátora z hľadiska jeho obsahu. Dôvody uvedené v proteste prokurátora boli natoľko závažné, že boli spôsobilé zrušiť právoplatné rozhodnutie správneho orgánu. Úlohou žalovaného v odvolacom konaní o proteste prokurátora nebolo zisťovať, ktoré z odborných vyjadrení H. J. I. je pre konkrétny prípad relevantné a prečo, ale úlohou žalovaného bolo posúdiť, či sa protestu prokurátora malo alebo nemalo vyhovieť. Samotné rozhodovanie o merite veci a objasnenie dôvodu existencie dvoch odborných

vyjadrení H. J. I., bude v trestnom konaní úlohou orgánov činných v trestnom konaní. Žalovaný v závere konštatoval, že skutkový stav bol zistený správne, správne orgány aplikovali a interpretovali príslušné právne normy na zistený skutkový stav správne a žalobou napadnuté rozhodnutia boli vydané v súlade s ustanoveniami príslušných procesných predpisov. Uviedol, že neprekročil medze správneho uváženia a považuje jedinou žalobnú námietku žalobcu za účelovú v snahe vyhnúť sa trestnému stíhaniu. Vzhľadom na uvedené navrhol žalobu žalobcu zamietnuť a nepriznať mu náhradu trov konania.

13. Žalobca v replike z 24.03.2021 v podstatnom poukázal na to, že nesúhlasí s tvrdením žalovaného, že nebolo úlohou správnych orgánov vysporiadať sa s existenciou dvoch lekárskeho posudkov z totožného dňa a vysporiadať sa tiež s tou skutočnosťou, na základe čoho správny orgán postupoval pri určovaní toho, ktorý z uvedených posudkov bude relevantný pre rozhodovanie vo veci. Podľa názoru žalobcu ide o otázku dôležitú pre posúdenie toho, či bol protest prokuratúra vôbec dôvodný alebo nie. Bolo preto zákonnou povinnosťou sa s uvedenou otázkou ohľadom existencie relevantnosti dvoch lekárskeho správ dostatočne vysporiadať. Žalobca poukázal na to, že žalovaný nijako bližšie v napadnutom rozhodnutí neuviedol, čím konkrétne sa pri rozhodovaní riadil, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov, ako použil správnu úvahu pri použití právnych predpisov, na základe ktorých rozhodoval a ako sa vyrovnal s návrhmi a námietkami účastníkov konania a s ich vyjadreniami k podkladom rozhodnutia. Vzhľadom na uvedené zotrval na svojom žalobnom návrhu.

14. Žalovaný sa k replike žalobcu nevyjadril.

15. Na pojednávaní konanom 13. decembra 2023 žalobca zotrval na podanej žalobe a svojich vyjadreniach, potvrdil, že bol právoplatne uznaným vinným za predmetný skutok na základe trestného rozkazu Okresného súdu Humenné. Žalovaný taktiež zotrval na svojich vyjadreniach a navrhol, aby súd žalobu ako nedôvodnú zamietol a žalobcovi nepriznal nárok na náhradu trov konania. Súd na pojednávaní vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi a to obžalobou Okresnej prokuratúry Humenné č. 1Pv 115/19/7702-48 z 29.03.2021 a Trestným rozkazom Okresného súdu Humenné č. k. 3T/23/2021-561 z 30. júla 2021.

III.

Relevantná právna úprava a posúdenie veci súdom

16. Podľa § 2 ods. 1 zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „SSP“) v správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

17. Podľa § 2 ods. 2 SSP; každý, kto tvrdí, že jeho práva alebo právom chránené záujmy boli porušené alebo priamo dotknuté rozhodnutím orgánu verejnej správy, opatrením orgánu verejnej správy, nečinnosťou orgánu verejnej správy alebo iným zásahom orgánu verejnej správy, sa môže za podmienok ustanovených týmto zákonom domáhať ochrany na správnom súde.

18. Podľa § 6 ods. 1 SSP; správne súdy v správnom súdnictve preskúmajú na základe žalôb zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, opatrení orgánov verejnej správy a iných zásahov orgánov verejnej správy, poskytujú ochranu pred nečinnosťou orgánov verejnej správy a rozhodujú v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

19. Podľa § 6 ods. 2 písm. b) SSP; správne súdy rozhodujú v konaniach o správnych žalobách vo veciach správneho trestania.

20. Podľa § 120 písm. b) SSP správny súd nie je viazaný skutkovým stavom zisteným orgánom verejnej správy a môže sám vykonať dokazovanie, ak rozhoduje v konaní podľa § 6 ods. 2 písm. b), e), f), i), j).

21. Podľa § 190 SSP, ak správny súd po preskúmaní rozhodnutia alebo opatrenia žalovaného dospeje k záveru, že žaloba nie je dôvodná, rozsudkom ju zamietne.

22. Podľa § 194 ods. 2 SSP ak nie je v tejto hlave ustanovené inak, použijú sa na konanie vo veciach správneho trestania ustanovenia o konaní o všeobecnej správnej žalobe.

23. Podľa § 195 SSP správny súd nie je vo veciach správneho trestania viazaný rozsahom a dôvodmi žaloby, ak:

- a) zistenie skutkového stavu orgánom verejnej správy bolo nedostačujúce na riadne posúdenie veci alebo skutkový stav, ktorý vzal orgán verejnej správy za základ napadnutého rozhodnutia alebo opatrenia, je v rozpore s administratívnymi spismi alebo v nich nemá oporu,
- b) ide o skúmanie otázky zániku zodpovednosti za priestupok, uplynutia prekluzívnej lehoty alebo premlčacej lehoty, v ktorej bolo možné vyvodiť zodpovednosť za iný správny delikt alebo za iné podobné protiprávne konanie,
- c) ide o základné zásady trestného konania podľa Trestného poriadku, ktoré je potrebné použiť na správne trestanie,
- d) ide o dodržanie zásad ukladania trestov podľa Trestného zákona, ktoré je potrebné použiť aj na ukládanie sankcií v rámci správneho trestania,
- e) ide o skúmanie, či uložený druh sankcie a jej výška nevybočili z rozsahu správnej úvahy orgánu verejnej správy.

24. Podľa § 197 SSP správny súd vychádza zo skutkového stavu zisteného orgánom verejnej správy, môže doplniť dokazovanie vykonané orgánom verejnej správy, a to aj na návrh účastníka konania, ktorým však nie je viazaný.

25. Podľa § 2 ods. 1 zákona o priestupkoch priestupkom je zavinené konanie, ktoré porušuje alebo ohrozuje záujem spoločnosti a je za priestupok výslovne označené v tomto alebo v inom zákone, ak nejde o iný správny delikt postihnuteľný podľa osobitných právnych predpisov, alebo o trestný čin.

26. Podľa § 51 zákona o priestupkoch ak nie je v tomto alebo v inom zákone ustanovené inak, vzťahujú sa na konanie o priestupkoch všeobecné predpisy o správnom konaní.

27. Podľa § 94 zákona o priestupkoch správny orgán svoje právoplatné rozhodnutie o priestupku zruší, ak zistí, že osoba, ktorá bola uznaná vinnou z priestupku, bola za ten istý skutok súdom právoplatne odsúdená alebo bola obvinenia zbavená. Táto osoba má nárok na vrátenie sumy, ktorú už zaplatila na úhradu pokuty a trov konania.

28. Podľa § 21 ods. 1 písm. a) bod 1 zákona č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre v znení platnom a účinnom v čase prejednávania priestupku (ďalej len „zákon o prokuratúre“) prokurátor vykonáva dozor nad dodržiavaním zákonov a ostatných všeobecne záväzných právnych predpisov orgánmi verejnej správy preskúmaním zákonnosti správnych aktov orgánov verejnej správy, a to rozhodnutí orgánov verejnej správy.

29. Podľa § 23 ods. 1 zákona o prokuratúre prokurátor je oprávnený podať protest proti správnym aktom orgánov verejnej správy uvedeným v § 21 ods. 1 písm. a), ktorými bol porušený zákon alebo iný všeobecne záväzný právny predpis.

30. Podľa § 23 ods. 4 zákona o prokuratúre konanie o proteste prokurátora je osobitné konanie, v ktorom sa rozhoduje, či správnym aktom orgánu verejnej správy uvedeným v § 21 ods. 1 písm. a) bol porušený zákon alebo iný všeobecne záväzný právny predpis.

31. Podľa § 24 ods. 1 zákona o prokuratúre protest proti rozhodnutiu orgánu verejnej správy alebo opatreniu orgánu verejnej správy môže prokurátor podať do troch rokov od právoplatnosti rozhodnutia alebo od vydania opatrenia.

32. Podľa § 24 ods. 2 zákona o prokuratúre účastníkmi konania o proteste prokurátora sú tí, ktorí boli alebo mali byť podľa osobitného predpisu účastníkmi konania pred orgánom verejnej správy, v ktorom bolo vydané protestom napadnuté rozhodnutie alebo opatrenie. Ak protestom napadnuté rozhodnutie alebo opatrenie bolo vydané v administratívnom konaní, v ktorom nebol osobitným predpisom výslovne ustanovený okruh účastníkov konania, účastníkmi konania o proteste prokurátora sú tí, ktorých práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti by mohli byť rozhodnutím o proteste priamo dotknuté.

33. Podľa § 24 ods. 5 zákona o prokuratúre ak orgán verejnej správy zistí, že protest prokurátora je dôvodný, do 30 dní od jeho doručenia rozhodnutím vyhovie protestu a zruší napadnuté rozhodnutie alebo opatrenie.

34. Podľa § 24 ods. 11 zákona o prokuratúre proti rozhodnutiu o proteste sa môžu prokurátor a účastníci konania odvolať alebo podať rozklad, ak v odseku 12 nie je ustanovené inak.

35. Podľa § 24 ods. 13 zákona o prokuratúre na konanie o proteste prokurátora proti rozhodnutiu alebo opatreniu a na konanie o odvolaní a rozklade sa vzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní, ak tento zákon neustanovuje inak.

36. Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej len „Správny poriadok“) správne orgány postupujú v konaní v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi. Sú povinné chrániť záujmy štátu a spoločnosti, práva a záujmy fyzických osôb a právnických osôb a dôsledne vyžadovať plnenie ich povinností.

37. Podľa § 3 ods. 5 Správneho poriadku rozhodnutie správnych orgánov musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu vecí. Správne orgány dbajú o to, aby v rozhodovaní o skutkovo zhodných alebo podobných prípadoch nevznikali neodôvodnené rozdiely.

38. Podľa § 32 ods. 1 Správneho poriadku správny orgán je povinný zistiť presne a úplne skutočný stav vecí a za tým účelom si obstaráť potrebné podklady pre rozhodnutie. Prítom nie je viazaný len návrhmi účastníkov konania.

39. Podľa § 46 Správneho poriadku rozhodnutie musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, musí ho vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu vecí a musí obsahovať predpísané náležitosti.

40. S účinnosťou ku dňu 01.06.2023 začal svoju činnosť Správny súd v Košiciach. V súlade s § 3 ods. 3 písm. c/ zákona č. 151/2022 Z. z. o zriadení správnych súdov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, výkon súdnictva prešiel z Krajského súdu v Košiciach a z Krajského súdu v Prešove na Správny súd v Košiciach vo všetkých veciach, v ktorých je od 01.06.2023 daná právomoc správnych súdov. Od 01.06.2023 je teda na konanie v predmetnej veci príslušný Správny súd v Košiciach (ďalej aj „správny súd“ alebo „súd“).

41. Správny súd preskúmal žalobou napadnuté rozhodnutie žalovaného a postup, ktorý mu predchádzal (vrátane prvostupňového), a po zistení, že žaloba bola podaná oprávnenou osobou (§ 178 ods. 1 SSP) v zákonom stanovenej lehote (§ 181 ods. 1 SSP), po nariadení pojednávania, dospel k záveru, že žaloba nie je dôvodná a bolo ju potrebné podľa § 190 SSP zamietnuť z nasledovných dôvodov.

42. Predmetom konania bolo preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného v spojení s prvostupňovým rozhodnutím o zamietnutí odvolania žalobcu a potvrdení prvostupňového rozhodnutia, ktorým bolo vyhovie protestu prokurátora a ktorým bol zrušený právoplatný rozkaz o uložení sankcie.

43. V úvode posúdenia súd poukazuje na to, že inštitút protestu prokurátora ako jeden zo špecifických prostriedkov dozoru prokuratúry slúži predovšetkým na nápravu nezákonných rozhodnutí orgánov verejnej správy - na odstraňovanie právnych pochybení, ktoré vznikli v príslušnom konaní. V rámci tohto dozoru prokuratúra uplatňuje svoju pôsobnosť vo vzťahu k orgánom verejnej správy tým, že podaním protestu prokurátora možno vyvolať preskúmanie rozhodnutia správneho orgánu (ale nie priamo jeho zmenu alebo zrušenie). Podaním protestu prokurátora vzniká právny vzťah medzi správnym orgánom a prokurátorom. Základným obsahom tohto vzťahu je právo prokurátora žiadať vybavenie protestu (zrušiť právoplatné rozhodnutie alebo ho nahradiť novým, ktoré bude v súlade so zákonom a s ostatnými všeobecne záväznými právnymi predpismi) a povinnosť správneho orgánu rozhodnúť o proteste prokurátora. Podanie protestu sa uskutočňuje nezávisle od vôle účastníka, a to aj vtedy, ak dal k takému konaniu podnet. Správny orgán, ktorý rozhodnutie vydal, má dve možnosti - buď protestu prokurátora vyhovie alebo mu nevyhovie, resp. mu vyhovie iba čiastočne. V prvom prípade ide o špeciálny prípad autoremedúry, pri ktorom sa nevyžaduje súhlas účastníkov konania. Účastník konania

má ale zákonné právo podať proti rozhodnutiu o proteste prokurátora riadny opravný prostriedok. Keďže predmetom odvolania (rozkladu) je rozhodnutie o proteste prokurátora, t. j. len rozhodnutie vydané v konaní upravenom v § 69 správneho poriadku, v odvolaní (rozklade) nie je možné napadnúť rozhodnutie vydané v správnom konaní o základe veci. Odvolanie sa teda pripúšťa len v otázke, či sa protestu prokurátora malo alebo nemalo vyhovieť. To v zásade platí aj pre súdne preskúmovacie konanie. Úlohou súdu v tomto preskúmovacom konaní nie je riešiť otázku zákonnosti pôvodného rozhodnutia z hľadiska jeho obsahu.

44. Na základe námietok žalobcu súd konštatuje, že v preskúmvanom prípade sporným ostalo to, čo skúma správny orgán pri posúdení toho, či protest podaný prokurátorom je alebo nie je dôvodný a teda, či sa v tomto konkrétnom prípade mal žalovaný vysporiadať s námietkami žalobcu, ktoré žalobca považoval za podstatné pri posúdení dôvodnosti podaného protestu prokurátora a teda otázkou existencie dvoch odborných posudkov a či sa s námietkami žalobcu vysporiadal. Nepochybné je to, že v konaní o proteste prokurátora nie je správny orgán oprávnený riešiť otázku zákonnosti rozhodnutia napadnutého protestom prokurátora z hľadiska jeho obsahu. Na druhej strane je však nevyhnutné uviesť, že v prípade, ak správny orgán vyhovie protestu a právoplatné rozhodnutie zruší dochádza k narušeniu právnej istoty, ktorá bola vo vzťahu k účastníkom konania daná práve existenciou právoplatného rozhodnutia. Súd konštatuje, že úlohou správneho orgánu nebolo zisťovať, ktoré z odborných vyjadrení H. J. I. je pre konkrétny prípad relevantné tak, ako to uviedol žalovaný vo svojom vyjadrení. Uvedené však nič nemení na tom, že z odôvodnenia rozhodnutia, ktorým sa protestu prokurátora vyhovie musí byť zrejmé, v čom konkrétne spočívala dôvodnosť protestu.

45. V preskúmvanom prípade žalobca, v konaní o proteste prokurátora spochybňoval existenciu dvoch odborných posudkov a „žiadal o zachovanie platnosti rozkazu o uložení sankcie“. Žalovaný v napadnutom rozhodnutí v tomto kontexte poukázal na to, že správny orgán nemal v čase rozhodovania o skutku k dispozícii odborné vyjadrenie H. J. I., v ktorom tento stanovil dobu liečenia poškodeného na 10-14 dní a teda rozkaz o uložení sankcie bol vydaný v rozpore so správnym poriadkom, konkrétne s § 3 ods. 5 na základe, ktorého rozhodnutie správnych orgánov musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci.

46. Ak teda (bez ohľadu na to prečo nemal správny orgán k dispozícii obe odborné vyjadrenia, pozn.) v čase rozhodovania správnych orgánov o proteste prokurátora existovali dve odborné vyjadrenia, pričom práve tieto sú rozhodujúce pre správnu kvalifikáciu skutku, nemožno považovať záver správnych orgánov o potrebe zrušiť rozkaz o uložení sankcie za svojvoľný. Nezákonnosť rozkazu o uložení sankcie bola zapríčinená tým, že správny orgán nedostatočne zistil skutkový stav veci a konal tak v rozpore s § 3 ods. 5 Správneho poriadku tak, ako konštatoval žalovaný v napadnutom rozhodnutí. Za daných okolností teda nebolo povinnosťou žalovaného vysporiadať sa s námietkami žalobcu, keďže tieto smerovali k samotnému meritu veci.

47. V tomto kontexte sa žiada uviesť, že zákonodarca prostredníctvom princípu špeciality vylúčil v § 2 ods. 1 aj súbeh trestného činu fyzickej osoby a priestupku, t. j. dvoch kategórií deliktov s rôznou závažnosťou. V dôsledku toho, ak sa čin fyzickej osoby prejedná a rozhodne o ňom ako o trestnom čine, je ex lege vylúčené, aby sa skutok kvalifikoval a prejednal ako priestupok. V situácii, keď zákon o priestupkoch v § 2 ods. 1 vylučuje súbeh priestupku s trestným činom fyzickej osoby, rozhodnutiami o tom istom skutku ako o priestupku a rozhodnutiami o tom istom skutku ako o priestupku i ako o trestnom čine fyzickej osoby je porušený princíp ne bis in idem. Pričom platí, že prednosť má vždy postih deliktov s vyššou závažnosťou následkov pre zákonom chránený záujem.

48. Z uvedeného vyplýva, že ani v prípade dôvodnosti žaloby (ktorá nebola správnym súdom vzhľadnutá, pozn.) by sa zrušením napadnutého rozhodnutia nič na postavení žalobcu nezmenilo.

49. Ako vyplýva z vykonaného dokazovania žalobca bol za rovnaký skutok právoplatne odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Humenné sp. zn. 3T/23/2021-561 z 30. júla 2021, ktorý vo vzťahu k žalobcovi nadobudol právoplatnosť 14.10.2021. S poukazom na § 94 zákona o priestupkoch, by vzhľadom na uvedené v konečnom dôsledku došlo k zrušeniu rozkazu o uložení sankcie.

50. O trovách konania rozhodol správny súd podľa § 168 SSP, pretože žalobca nemal v konaní ani len čiastočný úspech a keďže v konaní úspešnému žalovanému nevznikli žiadne odôvodnené trovy, ktoré

by bolo možné od žalobcu spravodlivo požadovať, správny súd mu nárok na ich náhradu voči žalobcovi nepriznal.

51. O trovách konania ďalšieho účastníka konania a to Okresnej prokuratúry Humenné súd rozhodol podľa § 169 SSP pretože žalobca nemal v konaní ani len čiastočný úspech a keďže v konaní ďalšiemu účastníkovi konania nevznikli žiadne odôvodnené trovy, ktoré by bolo možné od žalobcu požadovať, správny súd mu nárok na ich náhradu voči žalobcovi nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustná kasačná sťažnosť, v lehote 30 dní odo dňa doručenia rozhodnutia správneho súdu. Kasačná sťažnosť sa podáva na Správnom súde v Košiciach, ktorý napadnuté rozhodnutie vydal (§ 443 ods. 2 v spojení s § 444 ods. 1 SSP).

V kasačnej sťažnosti sa musí okrem všeobecných náležitostí podania podľa § 57 uviesť označenie napadnutého rozhodnutia, údaj, kedy napadnuté rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené, opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 sa podáva (ďalej len „sťažnostné body“), návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh). Sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti (§ 445 ods. 1, 2 SSP). Kasačnú sťažnosť možno podľa § 440 ods. 1 SSP odôvodniť len tým, že správny súd v konaní alebo pri rozhodovaní porušil zákon tým, že a) na rozhodnutie vo veci nebola daná právomoc súdu v správnom súdnictve, b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník konania, nemal procesnú subjektivitu, c) účastník konania nemal spôsobilosť samostatne konať pred správnym súdom v plnom rozsahu a nekonal za neho zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už skôr právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už skôr začalo konanie, e) vo veci rozhodol vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený správny súd, f) nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, g) rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci, h) sa odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu, i) nerešpektoval záväzný právny názor, vyslovený v zrušujúcom rozhodnutí o kasačnej sťažnosti alebo j) podanie bolo nezákonne odmietnuté.

Dôvod kasačnej sťažnosti uvedený v odseku 1 písm. g) až i) sa vymedzí tak, že sťažovateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia. Dôvod kasačnej sťažnosti nemožno vymedziť tak, že sťažovateľ poukáže na svoje podania pred správnym súdom (§ 440 ods. 2 SSP).

Sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ musí byť v konaní o kasačnej sťažnosti zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa alebo opomenutého sťažovateľa musia byť spísané advokátom. Povinnosti podľa odseku 1 neplatia, ak a) má sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) ide o konania o správnej žalobe podľa § 6 ods. 2 písm. c) a d), c) je žalovaným Centrum právnej pomoci.